

Chỉ ít ngày trước tết Nguyên đán Mậu Thân 1968, sinh viên Saigon r&m r& xu&ng đ&ng kéo v& h&c vi&n Qu&c Gia Hành Chánh trên đ&ng Tr&n Qu&c To&n đ& b&y ra cái mà b&n tr& này gọi là ăn mừng tết Quang Trung. Ng& i Vi&t Nam ai có c&p sách đ&n tr&ng đ&u bi&t r&ng vua Quang Trung Nguyễn Huệ, khi d&n quân thủy bộ Nam ra đ&n Ngh& An thì d&ng l&i d&i chân núi Tam Đi&p ngày 20 tháng Ch&p năm Mậu Thân 1788. Ng&i cho quân sĩ ăn tết trước đ& đ&n ngày 30 ti&n đánh thành Thăng Long.

Sinh viên Tr&ng Thìn hét l&n gọi a nh&c c&nh Ti&ng Tr&ng Hào Hùng trên sân khu tr&ng H&c Vi&n: “Tr&ng nh&c n&c nên hòa hay nên chiến?” Bên d&i, đám con nít khán giả cò m&i cùng gào lên đáp l&i: “Quy&t chiến.”

Đó không phải là chuyện ngẫu nhiên do lòng hăng say vô t&i v& c&a tu&i tr&, mà là m&t chi& đ&n báo hi&u s& kh&i đ&u c&a m&t chiến dịch quân sự r&ng kh&p trên qui mô toàn qu&c, mà ng& i ta th&ng gọi là T&n Công Tết Mậu Thân. Tr&n đánh bắt đ&u ngay sau màn văn nghệ ăn tết Quang Trung ít ngày, đúng vào đêm giao thừa.

Song song với mũi tấn công quân sự, tập đoàn cộng quy&n Hanoi còn đ&y m&nh nh&ng cuộc xu&ng đ&ng đ&i M&, đòi hòa bình. Ng& i ta ng&c nhiên là nh&ng cuộc xu&ng đ&ng này không phát xu&t từ Hanoi, M&c T& Khoa hay B&c Kinh, mà là từ thủ đô Hoa Thịnh Đ&n c&a n&c M&, rồi m&i lây lan qua Saigon. Hi&n tr&ng này đ&c gì thích là b&c kh&i đ&u k& ho&ch c&a ph&n chiến M& đòi rút lui khỏi Vi&t Nam.

T& năm 1968 tr& đi, đ&ng ph& Saigon nh&n nh&p h&n lên với nh&ng cuộc xu&ng đ&ng đòi hòa bình. Ngày 11-7-1970, ba nhà báo M&, trong đó có John Steinbeck Jr., con trai đ&i văn hào John Stainbeck, cùng với m&y sinh viên M& thu&c giáo hội Quaker, ki&ng m&t chiến quan tài r&ng đi nhong nhong trên đ&ng T& Do Saigon. Theo sau là m&t đám sinh viên Vi&t Nam luôn mi&ng hô Peace, Peace Now. Trước sự th& đó, nh&ng ng& i hi&u bi&t đ&u tin r&ng chiến tranh rồi sẽ phải kết thúc, và Vi&t Nam sẽ phải có hòa bình.

Nh&ng hòa bình như thế nào, và bằng cách nào thì đó còn là vấn đề.

Sau thất bại quân sự tết Mậu Thân và nh&ng năm sau đó, tập đoàn Hanoi bằng lòng ký kết

Hội pßc Paris 1973 đßng quân, bßtß và tái tßchßc lßi các đßn vß đã bß thißt hßi hoßc tan rã. Sau 2 năm hoàn tßt công tác đó, mùa xuân 1975, CS bßt chßp nhßng gì đã ký kßt, lßi tung ra mßt trßn tßn công quyßt tß khác mang tên là chißn đßch Hß Chí Minh. Chißn đßch này đßc nhßng ngßi tß nhßn là thành phßn thß ba tßi Saigon xußng đßng hßt lòng yßm trß. Cußi cùng CS Bßc Vißt đã kéo đßc lá cß cßa chúng trên nóc dinh Đßc Lßp tßi Saigon .

Trßc khi ông Dßng Văn Minh tuyên bß đßu hàng vào lúc 10 giß sáng ngày 30-4 thì xe tăng, đßi pháo, và quân đßi CS mißn Bßc đã vây kín mßi cßa ngõ vô Saigon . Ngßi ta nói ông Minh đßu hàng CS đß tránh mßt cußc đß máu vô ích cußi cùng. Vô ích bßi vì chßc chßn thß nào rßi cũng thßt bßi nßu Saigon mußn đßi đßu. Hßu hßt các tß lßnh, chß huy trßng quân đßi đã tß đßng bß hàng ngũ trßc khi có lßnh đßu hàng. Trong tình trßng đó, ông Minh có mußn đánh cũng không còn quân đß đánh. Tình trßng rß ngũ tßp thß đó đã giúp cho ông Tßng Thßng 3 ngày, cũng là tßng tß lßnh quân đßi, có lý do đß rß bß trách nhißm. Nhßng cái lý do đß tránh đß máu vô ích này xem ra không đß sßc đß rßa tßi cho ông Minh, bßi vì đßu hàng cách nào thì cũng vßn là đßu hàng. Tß lâu trßc đó, ông Minh đã tßng có nhßng liên lßc kín đáo vßi CS đß hy vßng bßt tay hòa hßp vßi chúng. Vßi tß cách, lßp trßng, và thßc lßc riêng cßa ông Minh nßm trong nhóm tß xßng là thành phßn thß ba, hòa hßp vßi CS chß có mßt đßnh nghĩa duy nhßt đúng là đßu hàng CS mà thôi.

Thß là kßt thúc mßt cußc chißn dai đßng và đß máu. Vißt Nam đã có hòa bình, mßt nßn hòa bình nhß mong mußn cßa ông Dßng Văn Minh và nhóm thành phßn thß ba cßa ông. Đßi vßi chánh quyßn Mß, tuy mßt mßt nhßng hß cũng cßm thßy nhß nhßm vì đã trút đßc mßt gánh nßng. Còn CS thì khßi nói, chúng mßng nhß ngßi nßm mß lßm đßc vàng.

Vißc ông Dßng Văn Minh đßu hàng CS tránh đßc mßt cußc đß máu tßc thì, nhßng đã không tránh đßc mßt cußc tßm máu nßi tâm cßa hàng trißu đßng bào mißn Nam, nhßt là cßa nhßng ngßi lßnh QLVNCH. Ngßi chißn sĩ QLVNCH không hßn nhất. Hß không hß đßu hàng CS mà chß tuân lßnh buông vũ khí cßa cßp chß huy. Lßnh đßu hàng cßa Dßng Văn Minh đßc CS ghi công và tßng thßng cho ông, nhßng đã đßy hàng trăm ngàn thußc cßp cßa ông vào các trßi tßp trung cßi tßo, và làm tan nát hßu hßt gia đình cßa hß. Đó là hß qßa đßu tiên cßa mßt nßn hòa bình đßn tß nßng sßng cßa tßp đoàn CS Hanoi tráo trß, lßu manh, bßt lßng và vô luân.

Con ngßi chßng ai mong mußn chißn tranh, trß ra lß chính khách vô luân và bßn lái súng bßt lßng. Trßi qua 3 chßc năm gißc gßa trißn mißn, Hòa Bình là khát vßng, và là nißm mß đßc cßa mßi ngßi dân Vißt Nam . Nhßng nßn hòa bình đó đã đem lßi đßc nhßng gì cho dân tßc?

Su&#t m&#y th&#p niên qua k&# t&# ngày hòa bình tr&# l&#i trên quê h&#&ng, nhân dân Vietnam đ&#&c ch&#ng ki&#n không ph&#i là “xây l&#i b&#ng 10 l&#n đ&#p h&#n” nh&# H&# Chí Minh v&# ra trong trí t&#&ng t&#&ng c&#a h&#n, mà là m&#t Vi&#t Nam s&#p đ&# toàn di&#n và tuy&#t đ&#i.

Ngay sau khi chi&#m đ&#&c mi&#n Nam, vi&#c làm đ&#u tiên c&#a t&#p đoàn th&#ng tr&# Hanoi là đ&#n t&#t c&# sĩ quan QLVNCH và các c&#p chính quy&#n mi&#n Nam vào các tr&#i t&#p trung đ&# tr&# thù. Khi v&#n đ&# tr&# an đã v&#ng, b&#&c k&# ti&#p c&#a chúng là thi hành chính sách c&#o b&#ng đ&# mau chóng ti&#n lên xã h&#i ch&# nghĩa nghèo đói. CS b&#n cùng hóa ng&#&i dân mi&#n Nam qua m&#t lo&#t các chi&#n đ&#ch tàn b&#o nh&# đ&#i ti&#n, đánh t&# s&#n, t&#p th&# hóa s&#n su&#t &# nông thôn, đ&#n gia đình các thành ph&#n quân cán chính VNCH đi vùng kinh t&# m&#i. H&#u qu&# c&#a nh&#ng chính sách sai l&#m này là toàn dân không phân bi&#t nam n&#i gi&#a tr&#, đ&#u tr&# thành ăn mày h&#t th&#y. Không th&# s&#ng n&#i đ&#&i g&#t gi&#y xâm lăng c&#a CS mi&#n B&#c, đ&#ng bào mi&#n Nam ai n&#y tìm cách b&#n n&#&c ra đi. Hàng tri&#u ng&#&i đi thoát đ&#&c, nh&#ng cũng có hàng trăm ngàn ng&#&i ph&#i th&#y n&#i r&#ng xanh, hay chìm sâu đ&#&i đáy bi&#n. Đây chính là m&#t cu&#c b&# phi&#u b&#ng chân cho m&#t t&#p đoàn c&#m quy&#n ph&#n dân h&#i n&#&c. T&#p đoàn Hàn&#i th&#a th&#ng xông lên, kiêu căng đ&#n đ&# xua quân sang xâm chi&#m Cao Miên. Tr&#&c kia chúng t&# hào đánh đu&#i xâm l&#&c. Bây gi&# chúng l&#i hi&#n hình là m&#t tên xâm l&#&c thô b&#o, có khác gì ai đâu. Hành đ&#ng ngu xu&#n này đ&#a đ&#n k&#t q&#a là chúng b&# Trung C&#ng đ&#y cho m&#t bài h&#c đ&# đ&#i, và c&# th&# gi&#i khinh khi ru&#ng b&#.

Khi đ&#&ng l&#i kinh t&# ch&# huy đã ch&#ng t&# b&# phá s&#n, v&#i s&#c ng&#&i s&#i đá không th&# thành c&#m đ&#&c, t&#p đoàn Hanoi bu&#c ph&#i m&# c&#a giao th&#&ng v&#i bên ngoài. Chúng ph&#i c&#n rằng x&#p x&# ba cái m&# lý thuy&#t không t&#&ng đã l&#i th&#i, đ&# cho ng&#&i dân đ&#&c quy&#n làm ăn sinh s&#ng. Đ&#&c th&#, b&#n đ&#ng viên đói khát lâu ngày, v&#i lòng tham vô đáy, t&# trên xu&#ng đ&#&i b&#ng tr&# thành nh&#ng tên ph&#n đ&#ng, ph&#n Mác-xít h&#t c&#. Chúng v&# vét m&#i th&# cho đ&#y túi tham, và nghi&#m nhiên tr&# thành m&#t giai c&#p m&#i, m&#t th&# mafia t&# b&#n đ&#.

Mi&#n Nam tr&#&c năm 1975 m&#c đ&#u có chi&#n tranh, nh&#ng không thua kém gì các n&#&c Đông Nam Á. Sau h&#n 3 th&#p niên, b&#t c&# ai, k&# c&# b&#n trong t&#p đoàn c&#m quy&#n Hàn&#i đ&#u ph&#i nhìn nh&#n r&#ng Vi&#t Nam nay là m&#t qu&#c gia nghèo nàn và l&#c h&#u vào b&#c nh&#t trên th&# gi&#i, m&#c đ&#u tài nguyên phong phú, trí thông minh tuy&#t v&#i. Cu&#c s&#ng tinh th&#n l&#n v&#t ch&#t c&#a ng&#&i dân đ&#u b&# phá s&#n. Đ&#i đa s&# s&#ng trong c&#nh nghèo kh&# b&#n cùng. Tr&# ra b&#n đ&#ng viên và l&# t&# m&#t s&# r&#t ít ng&#&i dân th&#&ng ch&#u làm tội t&# cho VC l&#i h&#&ng th&# m&#c s&#ng r&#t đ&# th&#a. Kho&#ng cách bi&#t gi&#u nghèo đang tr&# thành thách đ&# l&#n lao không t&#&ng đ&#&c hi&#n nay tại Vi&#t Nam. Cán b&# đ&#ng gi&#u b&#c tri&#u dollars là chuy&#n th&#&ng. B&#n lãnh đ&#o có th&# gi&#u b&#c t&#. Trong khi đó m&#t viên ch&#c nhà n&#&c l&#&ng thi&#n l&#&ng tháng 100 dollars đã k&# là cao. Ng&#&i dân lao đ&#ng còn đ&#&i m&#c đó n&#a. Do nghèo đói và do ch&# tr&#&ng c&#a CS tri&#t h&# m&#i giá tr&# tinh th&#n c&#a Dân T&#c, có th&# nói đa s&# ng&#&i Vi&#t Nam ngày nay xem ra đã m&#t h&#t c&# l&#&ng tri. T&#i vùng quê H&#u Giang, mi&#n trù phú nh&#t n&#&c, có r&#t nhi&#u gia đình nghèo quá đã ph&#i bán con gái v&# thành niên vào nh&#ng &# đi&#m kh&#p vùng Đông Nam Á. V&# m&#t tinh th&#n, các phong t&#c t&#p quán c&# tuy&#n và đ&#o đ&#c con ng&#&i đ&#u bằng ho&#i: xì ke ma túy, đ&#

đi&#m tràn lan không kiểm soát, tham nhũng bóc lột hoành hành, bóc lột công cùng cấp, trẻ em thất học, người dân mất hết quyền sống và quyền làm người. Tôn giáo trở thành công cụ cho đảng CS sai khi&#n. Tóm lại, trong suốt lịch sử Dân tộc, chưa bao giờ người dân Việt Nam cảm thấy đau đớn và tủi nhục như hiện nay.

Đảng khác, tập đoàn Hanoi luôn khoe khoang là đã đem lại tự do dân chủ cho đất nước. Một câu hỏi đặt ra cho bọn chúng là nếu Việt Nam thực đã có tự do dân chủ rồi thì hà tất chúng còn phải rêu rao cái trời cho dân. Hà tất chuyển gì lên như cũng đều phải xin phép. Ngay cả đến các sinh hoạt tôn giáo cũng phải xin phép mới được. Như thế thì đâu còn là tự do, là dân chủ?

Hơn nữa, vốn dĩ quan trọng nhất đối với một dân tộc là đức lập T&# Qu&#c. VC tự hào là đã đánh đuổi được 3 đế quốc sống sống, dành được độc lập cho dân tộc. Nhưng đó chỉ là nói láo. Ai cũng biết rằng chính Hồ Chí Minh từng tuyên bố Việt Nam đi theo chủ nghĩa quốc tế, tức là tự đặt mình làm chủ hữu của để tham quốc tế CS Liên Xô. Đây rõ ràng là đem vốn mệnh đất nước để đổi lấy sự đi&#u khi&#n và chi phí của ngoại bang. Đó không phải là bán nước thì là cái gì? Chuyển VC bán nước còn được chuyển minh rõ ràng hơn qua việc làm của Phạm Văn Đồng ngày 14-9-1958 gửi công hàm cho Chu Ân Lai xác nhận chủ quyền của Trung Cộng trên lãnh hải Việt Nam. Việc này đem lại hậu quả tại hải là Trung Cộng có cơ hội đòi chủ quyền trên các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của ta. Vốn chủ hạ h&#t, hiện nay bọn họ đang chiếm của H&# còn ngang nhiên bán nước trở lại trên h&#n nữa. Lũ bù nhìn được gọi là quốc hội của chúng tháng 12-1999 đã thông qua Hiệp Định Biên Giới bán đất, và tháng 12-2000 lại thông qua Hiệp Định Vịnh Bắc Bộ bán biển cho Tàu Công. Hành động bán nước trở lại này của đến Lê Chiêu Thống cũng chưa dám làm. Lịch sử Vietnam sẽ không quên những tội ác t&#y tr&#i này của tập đoàn Hàn&#i, và công lý cũng sẽ không dung tha cho chúng.

Tập đoàn CS Hanoi có tội trọng lịch sử và trọng nhân dân đã đành. Nhưng còn người ta nhìn chúng ta cũng không phải không có những điều đáng chê trách. Cần nhìn vào chính mình mà coi.

Kiểm điểm lại sau mấy thập niên lưu lạc xa người, đáng tiếc là người Việt ta nhìn xem ra vẫn chưa học được bài học EXODUS của dân Do Thái. Cũng chưa rút ra được kinh nghiệm của người T&#u trên đảo quốc Đài Loan. Chúng ta thi&#u để những cái đáng lo ngại phải có. Chưa xét về mặt sinh hoạt cộng đồng thôi, không để những chúng ta thi&#u tình thần đoàn kết, và mặt trận lập lãnh đạo gì&#i. Người ta nói, lại để thua những thứ chúng ta không cần tới. Đó là thua đoàn thể, thua tổ chức, và thua các lãnh đạo.

Vấn đề đoàn kết

Chúng ta nghe người Nhật nói trong cuộc đời sống giữa một người Việt Nam và một người Nhật thì chắc chắn người Việt Nam sẽ thua. Nhưng trong cuộc đời giữa hai người Việt Nam với hai người Nhật thì người Việt Nam dễ dàng thắng. Tại sao thế? Người Nhật muốn ám chỉ sự thiêu tận tinh thần đoàn kết của người Việt Nam. Người Nhật còn đưa ra một so sánh khác nữa để mô tả tình trạng chia rẽ của người Việt Nam. Họ nói người Nhật ví như một nắm đất sét dẻo mịn nên nặn thành hình gì cũng được, và càng khô càng cứng. Còn người Việt Nam giống như một nắm cát, một cục đất cát rời rạc nên ngửi rồi rồi rồi, không nặn thành hình thù gì được cả.

Như vậy xét có vẻ hợp lý, nhưng xem ra người Nhật đã không đưa ra ví dụ Việt Nam. Người Việt không có tinh thần đoàn kết thì làm sao Lê Lợi thắng được giặc Minh, Trần Quốc Tuấn đánh tan được quân Nguyên, Quang Trung Nguyễn Huệ đuổi được Thoát Hoan và Tể tướng Lỗ Chấn đã chôn ngai minh, mới là lý do để nước bên ngoài xâm là mới là tinh thần đoàn kết quốc gia là được chứng tỏ. Hay như Diên Hồng đuổi Trần mải mải là một thí dụ điển hình cho tinh thần đoàn kết của dân tộc Việt Nam. Trong phong trào chống thực dân Pháp dành độc lập, rồi tiếp sau khi thắng người Pháp, CSVN đã dùng thủ đoạn lừa bịp để tròng lên cổ người dân Việt cái ách nô lệ thì họ còn hơn đến nỗi thủ thực dân Pháp gấp trăm lần.

Tình trạng chia rẽ trong cộng đồng ngày nay không đơn giản chính là do CS gây ra chứ không phải ai khác. Bên dưới sự Hanoi thì ra kém cỏi và nhu nhược, nhưng lại xảo ng đáng là thầy thiên hạ trên phương diện lừa dối và xảo trá. Chính sách chia rẽ là chủ trương hàng đầu của mịch để để tài để đoán. Tập đoàn Hàn quốc áp dụng nhu nhược và thủ t tài tình chủ trương này trong cách cai trị của chúng. Hiện nay dân chúng trong nước đối ăn, nhưng chúng lại thả a ti&n b&c gọi ra nước ngoài mua chuộc bên tay sai họ lừa đảo và khống chế các cộng đồng tại nước chúng ta. Nghi quyết 36-NQ/TU của CS là một chứng minh hùng hồn cái dã tâm chia rẽ của CS. Nhìn vào sinh hoạt của các tôn giáo trong nước chúng ta càng thấy rõ cái dã tâm này hơn. Chúng ban hành luật cho tôn giáo này nhưng lại bắt buộc dân áp tôn giáo khác. Lý do nào vậy, nếu không phải là chủ tình gây chia rẽ giữa các tôn giáo để để bên nắm quyền.

Vấn đề lãnh đạo -

Với bất cứ một tập thể nào dù lớn hay nhỏ, lãnh đạo luôn luôn là một vấn đề quan trọng hàng đầu. Phải công tâm nhìn nhận rằng sau khi chế độ đổi mới Cộng Hòa bắt đầu, người quốc gia đã không còn lãnh đạo nữa. Đất nước chỉ còn được cai trị mà không còn được lãnh đạo. Thế đó có thể kết luận rằng nguyên nhân chính làm cho nước chúng ta thất bại lãnh đạo. Tại đây

ngoài, nếu được lãnh đạo họ nên hỏi, người đi tù nên đã không sa vào tình trạng họ nên lo nên nhớ hiện nay. Đáng lẽ khi đi tù ra xã người, tâm lý “được thanh thản được, được khí thản được” là một yếu tố để đoàn kết toàn thể mọi người và một mặt. Lại được tâm lý này để đoàn kết được bào, rồi từ đó học hỏi kinh nghiệm từ những công việc được thiêu sự khác để phát huy sức mạnh tập thể trong chính trị của M, rồi mới nói đến chuyển giới phóng què họ nên mọi người. Chưa gì bên bên bên đã hô hào đóng góp tiền bạc, lập chiến khu giới, quân đội mà để kháng chiến thì thật là điên rồ và ngu xuẩn. Tình hình thế giới lúc này đâu cho phép làm chuyển đó. Riêng nước M cũng đã sẵn chiến tranh Việt Nam quá sức rồi. Họ để yên sao? Kháng chiến mà không có một hậu phương vững mạnh yếm trọng, thật rồi là chuyển được nên nhiên. Điêu tạc tại họ hiện tại là nó càng ngày càng xói mòn niềm tin của được bào vào chính nghĩa giới phóng què họ nên.

Trong chiến tranh Vietnam, QLVNCH có để cái dũng để được được được và kẻ thù, những thiêu cái trí của lãnh đạo, hóa ra chết mà uổng công xương máu. Hiện nay thì họ ngoài cũng thế, không thiêu những chiến sĩ tràn đầy tâm huyết và dũng cảm, mà chỉ thiêu người lãnh đạo có cái để biến và được người và biến thể liệu thì mà thôi, cho nên cũng chẳng làm nên công việc gì. Công cuộc chuyển công của người Việt từ nên hiện nay xem ra một mặt chính vì tình trạng biến cân xứng đó. Mong rằng người của quân nhân QLVNCH thì họ ngoài của nhìn thấy rõ điều đó.

Quân đội nước nào cũng đều có nhiệm vụ bảo vệ quốc gia dân. QLVNCH đã làm tròn trách nhiệm Tổ Quốc trao phó. Để được nước rồi vào tay CS không phải là của người quân nhân, mà là do nhu cầu yếu tố, trong đó có yếu tố lãnh đạo bất tài và bất lực. Hôm qua họ là lính. Hôm nay họ cũng vẫn là những người lính kiên công và bất khuất. Có thể nói rằng, nếu không có người lính QLVNCH thì VC đã chiếm trọn họ ngoài này từ lâu rồi. Vẫn mạnh mẽ của dân tộc và thế giới lại của để nước vẫn nhu cầu phần tùy thuộc vào sự trở nên thành ý thức của người quân nhân QLVNCH.